

FOE REGIONÁLIS SZAKMAI TANÁCSKOZÁS - BUDAPEST

Helyszíne: MTESZ Székház, 1054 Budapest, Kossuth L. tér 6-8.

Időpont: 2011.05.05

Somogyi Ferenc, a FOE elnöke nyitotta meg a Cégbírák és Gazdasági Bírák Országos Egyesülete és a Felszámolók és Vagyonfelügyelők Országos Egyesülete közös rendezésében tartott fizetésképtelenségi szakmai tanácskozást:

Köszönjük szépen minden külső szakértőnek és felszámoló szervezet képviselőjének, hogy elfogadták a maghívásunkat. Mint tudjátok a Felszámolók Országos Egyesülete igyekszik bizonyos időközönként regionális tanácskozásokat szervezni. Az idei évben a FOE úgy döntött, a regionális tanácskozást a közgyűléssel összevonjuk a fővárosi esetében, mert általában minden szervezetünk ezen képviselteti magát legnagyobb részben. Szeretnélek benneteket tájékoztatni, hogy a 4 regionális tanácskozás nagyon sikeresen zajlott le. Reméljük, hogy az ott elhangzott tájékoztatók jól szolgálják a felszámoló szervezetek munkáját, a felszámoló szervezetek közti együttműködést, és ami nagyon fontos számunkra: a felszámoló szervezetek és a bíróságok kapcsolatát. Fontos, hogy az adóhatóság két részlegével, - akivel a legtöbb kapcsolatunk van-, a NAV az adózási és a bűnügyi főigazgatóság részéről is részt vettek és elmondták a véleményüket. A mai tanácskozást úgy terveznénk, hogy 12 óráig mindenképpen befejeznénk a mostani tanácskozást. Itt konzultációra lehetőséget most nem biztosítanánk, viszont bármilyen kérdést, amit eljuttattok hozzánk, az előadónak továbbítjuk. Azt tervezzük, hogy a tanácskozásokon elhangzott előadásokat megküldjük az előadónak, illetve a konzultációk anyagát is, - melyet ők lektorálnak-, és ezt nyomtatott formában minden felszámoló szervezetnek, minden adóhatóságnak és a bűnügyi főfelügyelőségnek is eljuttatnánk.

A rövid bevezető után szeretném azt elmondani, hogy a közgyűlést legkésőbb 12.30-kor szeretnénk megkezdeni. A közgyűlésünkön remélem a tagszervezetek közül megfelelő létszámban maradnak itt. Természetesen az itt jelenlévők közül is mindenkit várunk. Szavazni természetesen csak a szervezetek adott képviselői tudnak a beszámolóról, akik szavazati joggal rendelkeznek. A mai tanácskozást ezzel megnyitom és szeretettel köszöntöm, körünkben megjelent Dr. Gál Judit Cégbírák és Gazdasági Bírák Országos Egyesület elnökét, a Fővárosi Ítéltábla kollégiumvezető helyettesét. Külön szeretném megköszönni a Cégbírák és Gazdasági Bírák Országos Egyesületének azt, hogy a tanácskozásunk szervezésében, előadók felkérésben, biztosításában támogatást nyújtott, és ezzel sikeres tanácskozássorozatot tudtunk lebonyolítani. Azt gondolom, hogy a két egyesület közötti együttműködés jó. Támogatunk minden olyan törekvését, amellyel megkeresnek bennünket, akár törvényjavaslat előkészítésében, akár rendezvények szervezésében. Mi is kérjük viszont, hogy a mi ügyeinkben is, amint eddig is megadták a támogatást, biztosítsák továbbra is. Ő lenne az első előadónk, aki a mostani kodifikációs helyzetről tartana előadást. Inkább tájékoztató jellegű, nem pedig a felszámolók gyakorlati ügyeit hozza. Nagyon fontos, hogy képből legyünk jelen időszakban. Majd ezt követően Dr. Elek Orsolya következik, akit szeretettel köszöntök. Ő a Fővárosi Bíróság bírójának csoportvezető helyettes. Ő fogja tartani a Fővárosi Bíróságról, azt a tájékoztatót, melyben elmondja nekünk, hogy a regionális tanácskozáson elhangzott egy-két kérdéstről mi a véleménye. Illetve elmondja a tájékoztatót, milyen elvárásai vannak a Fővárosi Bíróságnak az egyszerűsített felszámolással, a normál felszámolással kapcsolatban. Ezt követően Dr. Hodnik Ákos a NAV felszámolási osztályvezetője következik. Ákos beszél majd az adózással kapcsolatos elvárásokról. Majd Dr. Süminger József NAV bűnügyi főigazgatás részéről a NAV-val létrejött konzultációkkal kapcsolatos tájékoztatót hallunk. Valamint szeretné elmondani, hogy milyen elvárásai vannak a

bűnügyi főosztálynak a felszámolókkal való együttműködés során. A továbbiakban átadnám a szót Dr. Gál Juditnak.

Dr. Gál Judit

Szeretettel köszöntöm én is a Cégbírák és Gazdasági Bírák Országos Egyesülete nevében is a tanácskozás résztvevőit. Miután az idő rendkívül szűkös, én egy ilyen tematikusan összevont előadást mondanék. Remélem, hogy a Gt. Ctv. kodifikáció a hozzá kapcsolódó Cstv kodifikációból is lesz előbb utóbb valami. Erről még nagyon sok fórumon és sok mindent lehet beszélni. Én egy-két dolgot mondok, és inkább csak olyasmit, ami újdonság, és érinti az önök munkáját. Tudniillik a Gt. pillanatnyilag abban a stádiumban van, hogy most már a kodifikációs albizottság a munkák nehezen túl van, letette az asztalra a kész anyagot. És most a nagy bizottság, a GTK nagy bizottsága rágja át. Így azért még a Ptk. Gt. része –bocsánat, hogy ilyet mondok, hogy ugye önálló Gt. nem lesz. Tehát a Ptk.-nak a Gt.-vel (gazdasági társaságok) kapcsolatos könyve illetve a kapcsolódó részek véglegessége nem állítható még. Lehetnek még változások. Felesleges még részletek közölnöm. Viszont a cégtörvénnyel kapcsolatos gondolkodás igazából csak akkor indulhat meg, ha lehet tudni, mi lesz valójában a jogszabályokban. A gondolkodás már sokféle szinten megindult, és valószínűleg az elkövetkezendő hetekben eldől, hogy neki lehet-e ugrani Cstv.-nek, és hogy milyen elvek mentén. Én a Gt.-vel kapcsolatosan néhány apróságot mondanék, és ezt nagyon érintőleg, ami valószínűleg megmarad, és ami esetleg érdekelheti önöket. És aztán mondok ami a Cstv-ben nincs, és ezt már a Gt.-vel kapcsolatos kodifikációs bizottság is tudomásul vette, hogy ezeket a kérdéseket mindenképpen rendezni kell. De tartok tőle, hogy egy részük már sokkal gyorsabb megoldást kíván, hiszen ha és amennyiben úgy halad a kodifikáció, ahogy ezt pillanatnyilag elvárják tőlünk, akkor is csak 2013 januárjában léphet majd hatályba a Ptk., a benne lévő Gt. szövetkezeti törvény, költségvetési tervekkel kapcsolatos szabályzások. Már ezek is bele kerülnek. Éppen ezért elképzelhető, és tudom, hogy a KIM-ben megindult egy gondolkodás a Cstv.-t illetően a Cstv.-nek bizonyos gyors és nagyon gyors elintézését igénylő módosítása terén. Ezt például kapcsolódik a kényszer-végelszámolás témaköréhez is. Én nagyon remélem, hogy ez ügyben hamarosan valami kedvező változás történik. Mert akkor már mennyivel egyszerűbb lesz a Cstv.-t megfogalmazni, hiszen csak szépen át kell emelni azokat a szabályokat, amik már esetleg korábban elkészülhetnek. Valószínűleg több megelégedésre szolgálhatnának. Én mindjárt foglalkozok ezzel is, de néhány apróságot azért mondanék a Gt.-ről, hogy eleget tegyek ezzel kapcsolatos feladataimnak is.

A Gt. önálló könyve lesz a Ptk.-nak méghozzá úgy, hogy előtte egy jogi személy rész van, ami minden jogi személyre vonatkozik, és ez után jönnek a Gt.-nek általános szabályai. Tehát a gazdasági társaságokkal kapcsolatos bővebb általános rész, ami értelemszerűen szakaszszámát tekintve jóval csekélyebb, mint ami a mostani Gt.-ben van, hiszen egy csomó olyan szabály, ami az általános Ptk.-s jogi szabályok között szerepel, és megismételné a Gt. könyv kapcsán. Az bizonyos most már, azt kell tudni, ahhoz, hogy egy gazdasági társasággal kapcsolatos dolgot elbíráljanak, megismerjenek, használni kell a Ptk.-nak a jogi személykönyvét, az azt követő gazdasági könyvnek az általános részét, és értelemszerűen az egyes gazdasági társaságok tekintetében is egy kicsit szükséges értelmezni. Azt hiszem, bonyolultabb, áttételesebb lesz a törvény szövegének használata, és számos más olyan ésszerűsítő és átrendező dolog is lesz, egy csomó alkalommal látni fogják azt, hogy mit hogyan kell szabályozni a részvénytársaságoknál és különféle gazdasági társaságoknál. Olyan szabályok, amiket megszoktunk az adott helyen, azok nincsenek. Ezek egy jó része azért tűnt el, mert nem érdemes újra ismételtetni, hiszen a felügyelő bizottsággal kapcsolatos szabályokat teljesen felesleges elmondani a Gt. általános szabályai közt. Ésszerűsítéseknek is lehet ez az oka. Pl. nonprofit társaságoknál szerintem csak nehezebben kezelhetővé teszi majd a joganyagot az, hogy ugye egyikben egy csoportban voltak a nonprofit szabályok, most meg mindenütt széttörölve fogjuk találni. Tehát itt is lesz egy mondat, ott is lesz egy mondat, ahol ami éppen aktuális. Tehát úgy kell majd összevadászni

a vonatkozó szabályokat. Ez megint újabb tanulás kérdése lesz. És ha el tudják fogadni, az eredeti tervek szerint a Gt.-t, akkor nagy valószínűséggel lesz idő a felkészülésre és a többszöri megvitatásra.

Ami differencia, a több közkereseti társaság, betéti társaság, mind a kettő jogi személy lesz. Tehát megszűnik ez az egyéb jogi személyiség nélküli állapotuk. Miközben a szabályozás olyan volt idáig, hogy nyugodtan jogi személy is lehetett, hiszen ember meg nem tudta mondani, hogy mi a különbség a kettő közt. Ugyanakkor a szabályozás nagyrészt azonos a mostanival, tehát túl azon, hogy jogi személy, azon túl olyan nagy változások nincsenek. Egyre azonban felhívom a figyelmet, merthogy egy nagyon kemény változás a mostani szabályozáshoz képest, és esetleg az önök behajtási terveit is időnként érintheti. Nevezetesen ugye, a 2006-os törvény bevezette azt a szabályt, hogy a már működő közkereseti társaságra vagy betéti társaságba korlátlanul, de egyáltalán tagként belépő személynek korlátozhatja a felelősségét, mondván, hogy a belépése előtt keletkezett társasági tartozásokért nem felel. Ez a szabály megszűnik, tehát visszaáll a korábbi szabályozás, hogy aki belép egy ilyen társaságba az úgy felel, mint a belépése előtt keletkezett tartozásokért is, mint a már korábban ott lévő társai. Hát ez ugye felelősségi szempontból nagyon nem mindegy. Érdemes majd figyelni, valószínűleg így marad, nem valószínű, hogy hozzá nyúlnak. Amit a kft.-vel kapcsolatban mondanék és ez az, amit már most tényleg csak két olyan témát említek, ami esetleg a felszámolást érinti. Az egyik az üzletrészre vezetett végrehajtás szabályozása, ésszerűbb lesz a mostaninál. A mostani szabály, most is van ugye üzletrészre vezetett végrehajtás elvileg úgy hallom, hogy nagyobb problémák nincsenek, de hogy mi ez, azt egyszerűen nem is értem. Valószínűleg azért, mert a végrehajtók rendkívül rugalmasan kezelhetik a szabályokat. Tudniillik a mostani szabály a Gt. szerint a 122. szakasz azt mondja, hogy a tag üzletrészének bírósági végrehajtási eljárás során történő értékesítésénél többi tagot, társaságot, taggyűlés által kijelölt személyt, - ebben a sorrendben-, ugye elővásárlási jog illeti meg. Csak azt mondja a jogszabály, hogy a bírósági végrehajtási árverésen gyakorolható elővásárlási jog illeti meg, melynek során a társaság taggyűlése dönt azokban a kérdésekben, ha társaság elfogadja ezt. Ez a szabály nonszensz, alkalmazhatatlan, ha szó szerint betartom, mert nem tudom a taggyűlést összehívni az árverés helyszínére. Tehát ha csak ott gyakorolhatom, és nem az a mód, hogy az árverés lezajlik és az árverés során kialakul egy árverési vételár, és megnyilatkoztatja a végrehajtó az elővásárlási jog jogosultjait. Ezt lehet kezelni. Na most, ezt a szabályt rendbe teszik, mert hát ez nonszensz. Csodálom, hogy eddig ebből még nem volt probléma.

A másik már jobban érinti önöket, hiszen vagyonrendezési eljárásokat önök ugye intéznek. A mostani Gt. 128. szakasza azt mondja, ha egy kft. tagja jogutód nélkül szűnik meg, a társaság köteles a tag megszűnéséről való tudomásszerzéstől számított 3 hónapon belül vagyonrendezési eljárás lefolytatását kezdeményezni. És ez ugye visszautal a cégtörvény 119. szakaszára a vagyonrendezési szabályokra. És ugye elmondja, ha nem tart más igényt rá, akkor a tag üzletrészét be kell vonni. Ebben az a nonszensz, hogy a vagyonrendezési eljárás kötelezettségét minden olyan ügyre kimondja, amikor jogutód nélkül szűnik meg egy kft. tagja. És ráadásul koherensen fogalmaz. Ezt is csodálom. Egyetlen egy olyan ügyet láttam, ahol emiatt vitába keveredtek a bíróságon a felek.

A vagyonrendezésnek azonban, és ez már a Cstv.-re tartozó dolog, amit egész biztos, hogy a Cstv.-ben rendbe kell majd tenni. Éppen a napokban jutott el hozzám egy olyan probléma, egy konkrét ügy ugyan, de nincs bírósági döntés rá. Én csak ötleteket tudok mondani, hogy lehetne megoldani a helyzetet. Ugye a vagyonrendezés szabályozását a cégtörvény szabályozza. A szerint szabályoz, ha itt Magyarországon egy magyar cég jogutód nélkül szűnik meg, akkor mi legyen az esetlegesen fennmaradt vagyonával? Erre azt mondja, a 119. szakasz 3. bekezdése, hogy a vagyonrendezési eljárást a törölt cég utolsó bejegyzett székhelye szerinti megyei bíróság folytatja le. Azért fogalmaztak így, hogy a megyei bíróság, mert rábízzák a bírósági vezetésre, hogy adott esetben a megyei bíróság melyik részlege, mondjuk a felszámolási csoport vagy a cégbírósági csoport az ami leterhelt, és hova osztják ezeknek az ügyeknek az elintézését, az az adott bíróság helyzetétől függ. Amennyire én tudom, talán Komárom megye az egyetlen hely az egész országban, ahol cégbíróság csinálja a vagyonrendezést, és minden más megyében a felszámolási csoportok intézik. Hiszen a

vagyonrendezés alapvetően a felszámolási ügyszakhoz áll közelebb. Még akkor is, ha nem annak analógiájára történik az intézése.

A konkrét eset, ami előfordult, és amiben rákérdeztek, hogy mi a véleményem, az az a szituáció, hogy nem a kft. szűnt meg, az békésen virul. Hanem valamelyik tagja szűnt meg, csak hogy ez a külföldön bejegyzett tag, amely ott jogutód nélkül szűnt meg, és elfelejtettek rendelkezni a magyar kft.-ben lévő üzletrészerőről. Azt mondaná az ember, hogy ez rém egyszerű. Mert hiszen pont erről szól a Gt. ominózus paragrafusa, hogy ha ilyen esetben jogutód nélkül szűnik meg a tag vagyonrendezési eljárást kell lefolytatni, csak épp az a kérdés, hogy melyik bíróságnak. Mivel vagyon feletti rendelkezésről van szó, nyilván a megyei bíróság. De hogy melyik bíróság legyen az, az illetékességet mi határozza meg, azt a vagyonrendezés alapján nem tudjuk ugye mondani, hiszen külföldi az a cég, amely megszűnt, és hát én is ott kínomban, csak ötlet szintjén mondom, nyilván ezt rendezni kell a Cstv.-ben. Ez is olyan dolog, amit majd rendezni kell a jogalkotásnál. Nem szabad elfelejtenni róla, mert ez nem egyedi eset. Amennyire én emlékszem hajdani tapasztalataimra, sűrűn előfordul.

Kétfelé lehet elindulni a gondolkodással. Az egyik az, hogy cégtörvény 119. szakasz 2. bekezdése azt mondja, hogy nem peres eljárás a vagyonrendezés, a Pt. szabályait, ha az adott fejezet másként nem rendelkezik, alkalmazni kell. Csak akkor belemegyünk abba az utcába, hogy a Pt.-nek az illetékességi szabályait kell alkalmazni, és ugye akkor aszerint kellene keresgélni. Az viszont sehogy sem fog összejönni, mert ez ugye egészen más szabályokra, peres eljárás, találták ki, amely nem igazán illeszkedik a vagyonrendezéshez. Úgyhogy én kínomban a cégtörvényen belül kerestem illetékességi szabályt. Ajánlom az egybegyűltek figyelmébe a cégtörvény 23. szakasz 2. bekezdését, amely, igaz, hogy nem a vagyonrendezésre gondolva, de azt mondja, hogy a céggel kapcsolatos törvényben meghatározott egyéb eljárások lefolytatására, ha a cégtörvény másként nem rendelkezik az a cégbíróság illetékes, amelynek illetékességi területén a cég székhelye van. Tehát én ennek alapján, ahhoz a cégbírósághoz tudom papírozni ezt a vagyonrendezést, amelynek illetékességi területén a cégnek a székhelye van. Ha a cégbíróság nem hajlandó intézni, akkor fel kell terjeszteni, ha megtagadja az illetékességet. Aztán majd a megfelelő tábla megmondja, hogy melyik bíróság járjon el.

A továbbiakban nem folytatnám a Gt.-s elmélkedéseimet, hanem kicsit rátérnék azokra a cégtörvénnyel kapcsolatos dolgokra, amelyek érintik még ennél sokkal jobban az Önök feladatait, munkáját. Rátérnék 2 olyan kérdésre, ami valószínűleg sokakat érint. Az egyik a végelszámolással kapcsolatos konglomerátum, a végelszámolás szabályozása, és köztük is az önöket erősen érintő kényszer-végelszámolás és ennek a folyamányai. Meg a cégtörvénynek a 87. szakaszában szabályozott ez a beszámoló leadásának elmulasztásával kapcsolatos speciális megszüntetési eljárás. Ezeknek létezik néhány olyan nyúlványa, amelyről érdemes szót ejteni. Aztán pedig a székhellyel kapcsolatban mondok még néhány gondolatot.

Tehát, az egyik az amit mindenképpen tudni kell, hogy ugye a pillanatnyi állapot szerint a kényszer-végelszámolással nincs mit tenni. Én tudom, hogy önöknek az volna a kényelmesebb és a tényszerűbb is, ha a cégbíróság a kényszer-végelszámolás esetében tájékozódhatna arról, hogy van-e tartozása az illető cégnek, vagyis magyarán mondván utána járna annak, hogy egyáltalán kényszer-végelszámolás, had fogalmazzam így, kényszer-felszámolást kell-e kezdeményezni. Hiszen felszámolást csak akkor kezdeményezhet a cégbíróság ilyen esetben, hogyha annak a jogszabályi alapja legalább olyan minimális részben fennáll, hogy egyáltalán információja van, hivatalos tudomása van arról, hogy fizetéseképtelenségi helyzetben van a cég. Ezek a cégek nagy valószínűséggel kivétel nélkül ilyen helyzetben vannak, hiszen nem véletlenül menekülnek a szélrózsa minden irányba és mulasztják a kötelezettségeiket. Tehát ez ép ésszel felfogható. Azonban a cégtörvény semmi ilyesmit nem ír elő. Azt meg lehet tenni, - magam is ésszerűnek tartanám -, hogyha a cégtörvénybe azt a félmondatot beleírnák, hogy a cégbíróságnak ilyen esetben tájékozódnia kell. Ennek különféle eszközei lehetségesek, hiszen a felszámolást pillanatnyilag onnan tudják, ha netalán előtte megbírságotlák a céget, és akkor tudomást szereznek arról, hogy bírósági gazdasági hivataltól,

hogy nem lehet ezt behajtani, akkor nyilvánvaló, hogy ott van az indok a felszámolási eljárásra. Csak hát, azt hiszem ez egy bonyolítása annak a sokkal egyszerűbb megoldásnak, - amit egyébként, amennyire tudom, a FOE is támogat, és amit mi is megfelelőnek tartunk. Bár kétségtelen, a felszámolási eljárások számát megdobná. De az így is biztos, hogy felszámolásba fordulnak ezek az ügyek, megkettőzve az egész eljárást, hiszen egyszer kényszer-végelszámolásban, aztán a cégbíróság is, és ugye önök kutakodnak, nem találnak senkit. Megy az idő, a költség. És azután úgyis át kell fordítani felszámolásba. Most már a felszámolás kijelölése talán nyugvópontra jutott. Nem tudom, nincs információm első fokról, hogy feltöltötték-e, magyarul a rendszerben benne van-e már az összes lehetséges kényszer-végelszámolás ahhoz, hogy belőle megfelelő felszámolói kijelölés lehessen. Hiszen ez a rendszer az automatikus kijelölésnél csak akkor tudja ugyanazt a felszámolót preferálni, amit a jogszabály elő is írna egyébként, ha ugye ott van a gép memóriájában. Elektronikusan ott van az információ. Amíg nincs régebben indult felszámolás, ugye nincs benne ilyenformán. Nem tud mihez kezdeni a számítástechnika. Ez előbb utóbb be fog következni, mert ugye senki nem mondta azt, hogy az összes kényszer-végelszámolási adatot be kellene vinni az informatikába.

Ettől függetlenül az a véleményem, nem erre fele kellene elmenni, és azt próbálom képviselni, hogy nem kellene megduplázni az eljárásokat. Hanem abban az esetben, ha kényszer végelszámolás kell, azok a körülmények fennállnak, melyek kényszer-végelszámolásra utalnak, annak az alapjait megteremtik, akkor egyszerűen ki kellene dobni a kényszer-végelszámolást az ablakon, nincs rá semmi szükség. Egyszerűen azt mondják akkor, hogy egy egyszerűsített felszámolást kellene indítani. De talán nem is pont azt az egyszerűsített felszámolást, amit most a csődtörvény ért felszámolás eljárás alatt. Hanem egy még annál is kevésbé bonyolított variációt. Ezen ugye el lehet gondolkodni és lehet mélni, mert nyilvánvalóan csökkentené a költségeket, mert ugyanaz nem lenne végelszámolói költség is meg felszámolói költség is, hanem egyetlen egy költség volna. Ami valahol ugye az államot terheli sok esetben, vagy majdnem minden esetben. Viszont azt kellene mondani, legalábbis olyan szabályozást megadni, amennyiben a társaságnak a vezető tisztségviselője vagy a nagy szavazati joggal rendelkező tagjainak utolérhető, akkor az így felmerült költségeket közadó módjára be lehetne hajtani rajtuk. Ha egy ilyen szabályozáshoz esetleg még hozzá téve valami büntetőjogi tényállást. El tudnám képzelni, hogy a gazdasági bűncselekmények közé esetleg valami kis félmondattal még egy ilyen 87 szakaszos mérleg beadványi históriát is hozzá lehetne tenni.

Minden esetre azt a részét a dolognak, ez a közadó módjára történő behajtását a dolognak szerintem meg lehetne valósítani. Legalább valami visszapörögne az államnak azokból a költségekből, ami ilyen esetben felmerül.

Ugyancsak a 87 szakasszal kapcsolatos história, ami a Fővárosi Ítéltáblán egy egységes bírói álláspont képvisel, mely a Gt. 87 szakaszát érinti: ha nem adta be a cég a mérleget az adóhatóság felé, a NAV értesítésére a bíróság belenéz a rendszerbe. Semmi mást nem csinál, csak azt ellenőrzi le, hogy tényleg még nincs a mérleg beadva, még mindig nincs mérleg, és már hozta is a megszüntetési határozatot, és kényszer-végelszámolásról rendelkezett. Ugye benne van az is, hogy ha időközben megjön a cégtől a mérleg, akkor meg kell szüntetni ezt az eljárást.

Miután a hagyományos törvényességi eljárásoknál hivatalból kérelem indult, az illeték kódexnek a 6. szakasza felügyeleti illeték címszó alatt elég részletesen szabályozza azt, hogy milyen illetékeket kell fizetni, hogyha kisé az, hogy rendetlen a cég, akkor 50 ezer forinttal sújtják. Általánostól eltérő eljárás, arról szól az egész, hogy nem kell az illetéket megelőlegezni, hanem az eljárást befejezésében rendelkezik róla a bíróság. Az volt a nagy kérdés, hogy ez a 87 szakaszos speciális eljárás erre vonatkozik-e a felügyeleti illeték szabályozása vagy nem? Ami ugye már eleve megdobja a céget egy plusz költséggel, mert az esetek nagy részében rá kell nyomni egy 50.000,- Ft.-ot kitevő fizetési kötelezettséget. Nem vitás, hogy okot adott az eljárásra, hiszen egy előzetes adóhatósági eljárás már vele szemben volt. Emiatt eleinte a bíróságok egy része ráverte a cégekre az 50.000,- Ft.-ot. Más részük azt mondta, hogy ez egy más eljárás és a cégtörvény alapján 15.000,- Ft.-os illeték szükséges. Mások pedig azt mondták, hogy ez egy speciális eljárás, ami nem vonható

egyik eljárás bokrába sem, ezért azt mondták, hogy ez egy illetékmentes hivatalbóli eljárás, ami tulajdonképpen csak egy végrehajtási szakasza a hagyományos kontradiktórius eljárás nélküli államigazgatási, pontosabban adóhatósági eljárásnak. Az uralkodó álláspont ez az utóbbi lett. Próbálkoztunk a KIM-en keresztül a NAV-tól útmutatást kértünk, hogy nem kellene-e módosítani az illetékkódexet vagy a cégtörvényt, hogy valahová beleírni, hogy ez az eljárás most minek számít, és mi szerint ítélik meg. De nem láttak alapot arra, hogy ezt az illeték kódexben pontosítsák. Az igazságügy pedig majd alkalmazkodik leghamarabb a Ctv-hez, lehet, hogy egy mondatot be tud tenni, hogy ez világos legyen. Nekünk mindegy, de hát mégis leginkább egyféleképpen kellene csinálni. Úgyhogy pillanatnyilag most az lesz országosan az egységes álláspont, hogy ez miután nem hagyományos törvényességi felügyeleti eljárás, a cégtörvénynek a különleges eljárások részében található, emiatt annál az utolsó variációnál maradtunk, hogy ez egy illetékmentes eljárás. Tehát meghozzuk a határozatokat, de senkire nem verünk rá semmiféle illetéket. Pillanatnyilag itt tartunk.

Egy utolsó mondat, és akkor már végképp befejezem. Tudom, hogy önöknek nem kellemes hír az, hogy több olyan ítéletablai döntés született, ami azt mondta ki, hogy a felszámolás alá került cégeknek is kell, hogy legyen székhelyük. Én tudom, hogy elsőnek azt lehet értékesíteni, ha van egyáltalán ilyesmi. De nem lehet tehát a felszámolás befejezésig őrizni a székhelyet, ez teljesen logikus. Csak az a baj, hogy nem mondhatjuk azt, egy felszámolás alá került cégnek nem kell egy székhely, mert a cégtörvény több szabályban előírja ezt. Így nem mondhatjuk azt, hogy ezt nem alkalmazzuk. Tehát a Debreceni Ítéletáblának is meg a Fővárosi Ítéletáblának is van konkrét ilyen döntése. Egyébként ezeket a döntéseket lassacskán megjelentetem ítéletablai határozatokban. A 16 Cgtf 44715/2009/4, ez a Fővárosi Ítéletábla legutóbbi ilyen határozata, ami ezzel foglalkozott. Én tudom, hogy ez nem egy kellemes dolog, de a Ctv.-ben ezt is rendbe kell tenni, mert manapság legfeljebb azt lehet mondani, hogy székhelyszolgáltatást tetszenek nyújtani a jogászuk segítségével. Tudniillik, ha van ilyen ügy, akkor nem mondhatunk mást. Egyébként szerencsére ritkán van, mert ha elérik a felszámolót, akkor ezzel megelégszik mindenki. De nyilvánvalóan ezt rendbe kell tenni, hogy a székhelyszolgáltatást ilyen esetben eleve bele kellene rakni a cégtörvénybe, hogy ettől a pillanattól kezdve a felszámoló az elérhetőség, és nem kell az f.a. cégnek székhelyet tovább biztosítani, de ezt megint cégtörvény módosítás. Köszönöm a figyelmet!

Somogyi Ferenc, a FOE elnöke:

Köszönöm szépen. Megköszönöm Gál Judit előadását. Azt gondolom, hogy hasznos volt ez a kitekintés a részünkre. A Felszámoló és Vagyonfelügyelő Országos Egyesülete a kényszervégelszámolások problémáival is foglalkozik, mint ahogyan a beszámolóban írtuk. Reméljük, hogy a törvényalkotó a későbbiekben a konzultációkon talán módosítja a törvényt. Ez nagyon fontos lenne.

Ezek után átadnám a szót Dr. Elek Orsolya bírónőnek, hogy tartsa meg tájékoztató előadását.

Dr. Elek Orsolya, Fővárosi Bíróság:

Tisztelettel köszöntök mindenkit! Én a Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiumában dolgozom, most már nagyon rég óta. Elsősorban a Fővárosi Bíróság előtt megindult felszámolási eljárásokkal kapcsolatos tapasztalataimat szeretném önökkel megosztani. Előjáróban annyit szeretnék elmondani, hogy 2010 évben a Fővárosi Bíróságra 70 csődügy érkezett. 70 csődügy be is lett fejezve, továbbá 12.417 felszámolási kérelem érkezett a Fővárosi Bíróságra, amiből 10.155 ügyet fejeztünk be. Az országos statisztikához és átlaghoz viszonyítva mi vagyunk a legnagyobb felszámolással foglalkozó csoport. Ugyan a magyar jog nem az esetjog elvén működik, de mindenki számára nyilvánvaló, hogy a jogszabályok változását, a bírói gyakorlat megpróbálja nyomon követni,

értelmezni és magyarázni. Gyakorlatilag ezek a bírósági határozatok mutatnak sokszor a jogszabályok útvesztőjében valamiféle világosságot.

Mai konferenciára is hoztam pár kérdést, ami a felszámolási eljáráshoz kapcsolódik. Ezek közül az első az átsorolás kérdése. Meddig lehet egy hitelezői igényt átsorolni? Én egyértelműen azt tudom mondani a mi gyakorlatunk alapján, a zárómérleg benyújtásáig van lehetőség arra, hogy a hitelezői igényt a felszámoló valamilyen kategóriából egy másik kategóriába átsorolja. Erről természetesen a hitelezőt tájékoztatnia kell, de csak azt a hitelezőt, akit ez érint. Az összes többi hitelező, ha ezt sérelmezi, valahonnan ezt megtudja, akkor nyilvánvalóan a tudomást szerzéstől kifogást ezzel kapcsolatosan előterjeszhet. Egyetlen eset van, amikor a zárómérleg benyújtásáig már nem lehet módosítani a hitelező igényt, a mi gyakorlatunk szerint. Mégpedig, ha közben mérleget előterjeszt a felszámolási eljárás során, és a közben mérlegben az adott hitelező valamilyen rangsorban kielégítést kap. Akkor gyakorlatilag az ő hitelezői kategóriája rögzül, és ezt követően ő hitelezői igényét átsorolni már nem lehet.

A következő kérdés a Cstv. 40. §-ra alapított megtámadási perek keresetindítási határideje volt. Csak maga a határidő volt az, amivel én most foglalkozom. A törvény kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a tudomásszerzéstől számított 90 napon, de legfeljebb a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított egy éves jogvesztő határidőn belül, az adós nevében a felszámoló indíthatja meg ezeket a pereket. A jogban kétféle határidő létezik alapvetően. Van az anyag határidő és az eljárás határidő. Itt mind 90 napos, mind az egy éves határidő, anyagjogi jellegű határidő. Ami kifejezetten azt jelenti, hogy a keresetlevélnek lejárati határidejének napjáig a bíróságra meg kell érkezni. A 90 napos határidő az anyagjogi határidőn belül nem jogvesztő, hanem elévülési jellegű. Ami azt jelenti, hogy a Polgári Törvénykönyvnek az elévülésre vonatkozó szabályait ebben az esetben alkalmazni kell. Tehát ha menthető okból nem tudja érvényesíteni a felszámoló az igényét, akkor az akadály megszűnésétől számított 3 hónapon belül még ezt megteheti. De az egy éves határidő az egy olyan jogvesztő határidő, ha mondjuk a 362. napon jött tudomására egy szerződés, amit meg kívánna támadni, akkor természetesen ez a 90 napos határidő nem él. Az egy éven belül akkor is, illetve a közzétételtől számított egy éven belül a keresetlevélnek ebben az esetben is meg kell érkeznie a bíróságra. A 90 napos elévülési határidő tekintetében, hogy mi számíthat menthető oknak, ezt a Polgári Törvénykönyv taxatív nem sorolja fel. Ezt mindig az adott eset dönti el. Én mondjuk magam részéről, hogy egy felszámoló szervezetben milyen menthető ok történhet, ami miatt nem tudnak igényt érvényesíteni, ezt elég nehezen tudom elképzelni. Esetlegesen egy olyan eset létezhet, hogy szakértőnek odaadja a felszámoló az összes iratot, a tudomást szerzést követő 10. napon, és a szakértő 4 hónapig nem adja vissza felszólítás ellenére sem az iratanyagot. Akkor, amikor a szakértőtől nagy nehézségek árán a felszámoló visszaszerzi az iratot, attól a naptól 3 hónapos elévülési határidőn belül érvényesítheti ezt a keresetet. Erre egyébként mivel elévülési jellegű ez a 90 napos határidő, az ellenérdekű fél a perben hivatkozhat, de a bíróság ezt az elévülést nem veszi soha figyelembe. Erről ennyit szerettem volna mondani.

A következő kérdés egy olyan jellegű kérdés volt, hogy jelzálogos hitelező opcióval élhet-e a felszámolási eljárás során? Erre én azt gondolom, és azt a választ tudom egyértelműen adni, hogy természetesen élhet opcióval a felszámolási eljárás során a jelzálogjogos hitelező. Erre a törvény semmiféle kitéletet nem tartalmaz. Ugye annyi szerepel összesen a csődtörvényben, hogy az opció az értékesítéssel szűnik meg. A jelzálogjog jogosult, tehát az opciós jogát érvényesítheti. Arra felívnám a figyelmet, a csődtörvény egyértelműen, feketén-fehéren azt a rendelkezést tartalmazza, hogy beszámítással azonban nem élhet. Ami gyakorlatilag azt jelenti, hogy egy opciós szerződés alapján mondhatja azt, hogy én ezt az ingatlant az opciós szerződés alapján egyoldalú nyilatkozattal megvásárolom. Viszont azt nem mondhatja, hogy van hitelezői igényem az adóssal szemben, és ezt a vételárba beszámítom. Tehát ilyen beszámításra mód nincs. Ami azt gondolom, hogy gyakorlatilag az egész opciós jogot ebben az esetben életszerűtlenné teszi. A csődtörvénynek a csődre vonatkozó szabályozása ettől teljesen eltér. Ott kimondják, hogy biztosíték célú vételi jogot nem lehet érvényesíteni a fizetési haladék időtartama alatt. Tehát csődbe nem lehet, felszámolásban lehet,

viszont beszámítással az opciós jogosult nem élhet.

A következő kérdés a Cstv. 63. B §-hoz kapcsolódik. Az ügyvezető felszólítását produkálni kell-e az egyszerűsített felszámolások során? Ha eljutottunk idáig, akkor egy pár mondatot az egyszerűsített felszámolásokról azért szeretnék mondani. Olyan dolgokról, amik a gyakorlatban napi szinten felmerülnek. Mivel a felszámolások túlnyomó része egyszerűsített módon kerül befejezésre, ez napi gond nálunk. Gyakorlatilag az egyszerűsített felszámolásnak feltételei, azok a 2009. szeptember 1. idő után indult ügyekben sem változtak. Az egyszerűsített kérelmet azonban 180 nap után a felszámoló beadhatja. Erre szeretném felhívni a figyelmet. Tehát, ha gyorsítani akarnak a felszámolásokon, és látszik, hogy egyszerűsített módon lehet befejezni, akkor mivel 180 nap a hitelezői igények bejelentésére nyitva álló jogvesztő határidő, ezért a 180 nap elteltével a kérelmet minden további nélkül előterjeszthetik. Ugyanakkor gyakorlati tapasztalat, hogy rendszeresen beadnak a felszámolóknak egyszerűsített kérelmet úgy, hogy előtte a hitelezőket nem tájékoztatják erről. Ugyanúgy, mint az eddigiek során, ezt meg kell tenniük, és ezt igazolniuk kell a bíróság felé tértivevénnyel, ajánlott levél blankettáva, postakönyv másolattal. Tehát valami módon igazolni kell, hogy a hitelezőket tájékoztatták arról, hogy ilyen kérelmet kívánnak előterjeszteni. Fel kell hívni a felszámolóknak a hitelezőt arra, hogy a hitelező nyilatkozzon, hogy tud-e valamilyen adósi vagyontárgyról, vagy bármiről, ami az egyszerűsített felszámolást érinti. Amennyiben ezt a felszámoló igazolja, a 180 napon túl a kérelmet előterjesztheti. Az új szabályozás szerint a költségek viselésére kell kötelezni a vezetőt bizonyos esetekben. Kérdés, hogy az adós cég ügyvezetőjének felszólítását produkálni kell-e? Én azt gondolom, hogy a jogszabály nem írja elő, hogy csak akkor marasztalható az ügyvezető, ha őt előtte írásban felszólították akármire is. Tehát gyakorlatilag a törvény egyértelműen azt írja, hogy az ügyvezetőt marasztalni kell. Ettől függetlenül a felszámolás úgy kezdődik, hogy a felszámoló az ügyvezetőt felhívja arra, hogy az iratátadási kötelezettségének tegyen eleget, és általában ilyenkor visszaérkezik: eltűnt, ismeretlen helyre költözött, 90 %-ban ilyesmivel a tértivevény. Mi ezt azért szoktuk kérni, hogy nyilatkozzon a felszámoló arra, hogy történt-e felszólítás és átvette-e az ügyvezető a levelet, mert, ha már a felszámolás során látható, hogy nem volt kézbesíthető az ügyvezetőnek a felszólítás, akkor hirdetményi kézbesítést kell elrendelni. A hirdetményi kézbesítést a bíróság hivatalból nem rendelheti el, csak kérelemre. Úgyhogy célszerű, ha már az egyszerűsített kérelemben a felszámoló maga beleírja, hogy az ügyvezetőt megpróbálta elérni. Nem sikerült. Beleírja az okot, és kéri, hogy szükség esetén a bíróság a hirdetményi kézbesítést kísérelje meg.

Milyen költségek viselésére kötelezi a bíróság az ügyvezetőt? Ezt azért mondom el, mert erre a felszámolóknak kell javaslatot tenni. Nálunk az a bejárt gyakorlat –tudom, hogy más megyékben máshogy van-, a felszámolás azzal kezdődik, hogy hozunk egy fizetéseképtelenséget megállapító végzést. A fizetéseképtelenséget megállapító végzésbe mi a Fővárosi Bíróságon beleírjuk azt, hogy mennyi ügyvédi munkadíj, illeték, közzétételi költségterítés vagy egyéb felszámolás megindításával kapcsolatos költség merült fel. Tehát erről határozunk a fizetéseképtelenséget megállapító végzésben. Ezt a felszámoló is megkapja, hiszen ez az első irat, amit gyakorlatilag a kirendelésével egyidejűleg megkap. A Cstv 63. B § alapján folyó ügyekben, vagy így befejezett ügyekben kizárólag ezeket a költségeket terheljük az ügyvezetőre vagy a többségi tulajdonosra, és erre a felszámolóknak kell javaslatot tenni. Tehát egyéb költségeket: irattárolási költség, felszámolói díj vagy bármi olyan díj, ami a felszámolás eljárás során merültek fel, és nem bírósági eljárás megindításához kapcsolódnak, nem veszünk ebbe a körbe. Tehát nekünk ez az általánosan kialakult gyakorlatunk.

Nagyon szépen szeretném megkérni a felszámolókat, hogy amikor beadják az egyszerűsített kérelmet, akkor annyi példányba adják be, mint akinek meg kell küldeni, mindenkinek jusson. Ha bevétel-kiadás nem volt, akkor az állami, önkormányzati adóhatóságnak és a székhely szerinti önkormányzatnak kell csak kiadni a bíróság felhívásával a záró anyagot. Tehát ez 3 szervezetet jelent, plusz egy példány marad a bíróságnál, tehát ebben az esetben 4 példányban kell benyújtani a kérelmet. Abban az esetben, ha volt bevétel-kiadás, akkor az összes hitelezőnek is ki kell adni, tehát akkor legyenek szívesek hozzászámolni annyi példányt, hogy a hitelezők részére is ezt meg tudjuk

küldeni. Ezt nagyon szépen köszönöm előre is.

Közbenső mérleg készítése évente - volt egy ilyen kérdés. A törvény szerint a közbenső mérleg beadása évente kötelező. Probléma akkor merülhet fel, ha beadnak egy közbenső mérleget és még nincs jogerősen jóváhagyva, kérdés, hogy beadják-e a következőt vagy ne? A közbenső mérlegek ugye egymásra épülnek. Tehát én azt gondolom, hogy elméletileg a törvény rendelkezése szerint be kell adni évente a közbenső mérleget, de gyakorlatilag, amíg nincs az előző mérleg jóváhagyva, addig igazság szerint nincs mire építeni a következő közbenső mérleget. Itt azonban arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a közbenső mérleg jóváhagyása esetén az előzetesen végrehajtható fellebbezésre tekintet nélkül, tehát ha már az első fokú bíróság meghozta a határozatot, de valaki megfellebbezte, az gyakorlatilag előzetesen végrehajtható. Ezért a felszámoló ilyen esetben már beadhatja a közbenső mérleget az előző mérlegre, és annak jóváhagyására alapítottnan. A közbenső mérlegnél rendszeresen előforduló probléma, hogy nem igazolják a felszámolók azt, hogy megküldték észrevételezésre a hitelezőknek, vagy olyan módon igazolják, ami nem megfelelő. Mivel 15 napos észrevételezési kifogásra van a hitelezőknek. A 15 napot a bíróságnak ki kell számolni, és ezt csak tértivevény alapján tudja kiszámolni. Tehát ajánlott blankettát, postai feladókönyvet ebben az esetben hiába csatolnak, mert nem tudjuk, hogy ezt mikor vette át a hitelező. Ezekben az esetekben tértivevényt vagy átvételi elismervényt, vagy valami ilyesmit kell produkálni, mert csak akkor lehet a törvényi 15 napos határidő fenn álltát kiszámolni. Nagyon sokszor nem lehet megállapítani, hogy mit küldött meg a felszámoló a hitelezőknek. A mérleget, a vagyonfelosztási javaslatot, a szöveges jelentést, azt meg kell küldeni. A mérleg alapjául szolgáló dokumentációt, azt nem. De a tértivevényből ki kell tűnnie annak, hogy konkrétan mi az, amit a hitelező megkapott, vagy mi az, ami esetleg kimaradt. A közbenső mérlegeknél szeretném még azt elmondani, hogy a mi gyakorlatunk szerint a 2009. szeptember 1-jét követően indult ügyekben lehet alkalmazni a díjra vonatkozó új szabályt. Csak azokban az esetekben állapítjuk meg ezt a min. 200.000,- Ft-ot, az árbevételhez igazodó díjat, ha 2009. szeptember 1-jét követően indult a felszámolási eljárás.

Gyakorlati probléma nagyon sokszor, hogy bejelentik a felszámoló biztos nevének a megváltozását a bíróságra, és azt kérik, hogy a változás bejegyzéséről mi intézkedjünk. A csódtörvény szerint a felszámoló biztos változását nem kell közzétenni. A bíróságnak erről nem kell intézkednie. A felszámoló biztos változást a felszámolónak a Cégbíróságon kell bejelenteni. Tehát az, hogy megküldik nekünk tájékoztatás céljából, az egy dolog, de nekünk ezzel gyakorlatilag semmit nem kell, csinálnunk. Ez nem a felszámoló bíróság dolga, és erre vonatkozóan közzétételi kötelezettségünk sincs. Tudom, hogy ezt más megyékben máshogy csinálják. Én azt gondolom, hogy mi a törvényi előírásokat betartva járunk el.

Nagyon sokszor előfordul, hogy a gazdasági hivatal felé más számlaszámot közölnek a felszámolók, mint az egyes felszámolási ügyekben, és ebből rendszeresen problémák vannak. Én nagyon szépen megkérem önöket, ha bejelentenek gazdasági hivatalnak egy számlaszámot, amire kérik a díjak kiutalását, s esetleg bankot váltanak, vagy más számlaszámuk is van, és ezt a más számlaszámot közlik velünk. Mi megállapítjuk a végzésben, hogy erre utalják ki a díjat, és ez nem egyezik a gazdasági hivatal által kiadott számlaszámmal, ez bonyodalmat okoz. Erre a jövőben, ha lehet, kicsit jobban oda kellene figyelni.

Nagyon sok problémát jelent, hogy a vitatott hitelezői igényeket nem terjesztik fel. Nagyon sok vitatott igény úgy kerül a bíróságra, hogy maga a hitelező kifogásként terjeszti elő. Vagy a felszámoló úgy nem igazolja vissza a vitatott igényt, hogy közli a hitelezővel, hogy nem tartom jogosnak ezt az igényt. Ha ezzel kapcsolatosan bármi probléma van, akkor forduljon a bírósághoz kifogással. Ez nem helyes. Ha egy igényt a felszámoló nem vesz nyilvántartásba, azt köteles a bíróságnak vitatott igényként betervezni. Abban az esetben, ha csak a besorolás a vita tárgya, magát a jogalapot elfogadja, csak D helyett mondjuk F-be sorolja, vagy más kategóriába, mint amit a hitelező szeretne, az kifogással támadható. De maga az igény, ha nem fogadja el, azt köteles előterjeszteni.

Elég sok probléma van a zálogjogos hitelezői igények kielégítésével, illetve az ehhez kapcsolódó díjjal. Ugye, ha a felszámoló a felszámolási eljárás során egy zálogjoggal biztosított vagyontárgyat értékesít, akkor a jogszabály alapján joga van arra, hogy a törvényben meghatározott összegek levonása után, azt rögtön kifizesse a privilegizált joggal rendelkező hitelezőnek. Ezt nagyon sokszor nem teszik meg. Beterjesztik a közbenső mérleget vagy a záró anyagot, és abban kérik ennek a kiutalását. Holott ezt bírósági határozat nélkül is megtehetik, a díjukat is levonhatják természetesen az értékesített és befolyt összegből, amit először az adós számláján elkülönítetten kell kezelni. Ez díjként, nem pedig díj előlegként jár a felszámolónak. Ezt nagyon gyakran összekeverik. Közbenső mérleg alapján díjelőleg, a zálogjogos követelések érvényesítése esetén pedig díj jár a felszámolónak.

Nagyon sok probléma van azzal, hogy az engedményezés a követelés felosztást összekeverik. Az engedményezés, az egy szerződés, amire a Polgári Törvénykönyv rendelkezéseit kell alkalmazni. A felszámolónak van joga, hogy engedményezési szerződést kössön a hitelezővel. A követelés felosztást, azt viszont a bíróság végzéssel rendeli el. A kettő teljesen más jogi kategória. Az engedményezésről tehát a felszámolónak a hitelezővel meg kell állapodnia, és a záró anyag benyújtásakor ezt az engedményezési szerződést csatolnia kell, vagy utalnia arra, hogy ez létrejött valamelyik hitelezővel. A követelés felosztást pedig a bíróság rendelheti el. Mindkét esetben célszerű, illetve követelés felosztás esetén is mi megköveteljük azt, hogy előtte a felszámoló felhívja a hitelezőt arra, hogy ezt a követelést kívánja-e, vagyonelosztás során ezt elfogadja-e? Ugyanis, ha nem, arról is rendelkeznie kell a bíróságnak. De akkor ki kell mondani, hogy az ő igénye ezzel még akkor is, ha lemond ennek a követelésnek felosztásáról, kielégítettek tekinthető, és egyéb módon nem kereshet kielégítést az adós vagyonából az ő követelésére.

Tehát ezek voltak azok a dolgok, amiket így gyorsan összeszedtem. Még egyetlen egy dologról szeretnék beszélni, ami a csődtörvénynek egy új rendelkezése. A hitelező fogalmát némiképpen megváltoztatta a csődtörvény. A felszámolások tekintetében úgy rendelkezett, hogy a felszámolás kezdő időpontja után hitelező mindenki, akinek az adóssal szemben pénz vagy pénzben kifejezett vagyoni követelése van, ide értve a bankgaranciából, biztosító garanciából vagy biztosító által készfizető kezességvállalót tartalmazó, kötelezettségből származó függő követeléseket is. A függő követelések kategória kifejezetten a felszámolási eljárásba tartozó kategória. A csődeljárásban ez az ún. függő követelés nem létezik. Ez kifejezetten csak a felszámolási eljárásokra vonatkozóan fogalmazta meg a jogszabály. A függő követeléssel rendelkező hitelezői igény is lehet vitatott, és lehet nem vitatott. Amennyiben ezt vitatja a felszámoló, ugyanúgy be kell terjeszteni a bírósághoz elbírálás végett. Mivel ennek joggyakorlati tapasztalatai egyáltalán nincsenek, én nagyon örülnék, ha adnának egy kis munkát ebben a körben, mert kíváncsiak vagyunk mi is, hogy ez a kicsit virtuálisnak tűnő követelés mit is fog jelenteni. Bár a most kialakult álláspont szerint ezt nagyon szűken kell értelmezni. Gyakorlatilag a bankok és biztosítók garanciavállalását és készpénzfizető kezességét látszik a gyakorlat idetartozónak tekinteni. De hogy konkrétan ezt mit fog jelenteni, ez majd kialakul.

A függő követeléssel rendelkező hitelezőt ugyanazok a jogok megilletik a felszámolás során, mint a többi hitelezőt, azzal, hogy ő kielégítést adjon, míg le nem jár, és nem lesz esedékes a követelése, természetesen nem kaphat kielégítést. De mi arra az álláspontra jutottunk, hogy az egyességnél ugyanúgy részt vehet. Kifogásolási, fellebbezési joga van, tehát gyakorlatilag mindent ugyanúgy meg kell neki küldeni, mint a hitelezőnek, és a végén, ha van maradék pénz, akkor azt tartalékba kell helyezni, illetve bírósági letétbe kell helyezni azt az összeget, ami neki a függő követelés alapján járna. Köszönöm, hogy meghallgattak, a kapott kérdéseknek megfelelően nagyjából ennyit szerettem volna elmondani.

Somogyi Ferenc, a FOE elnöke:

Köszönjük szépen. Egy kiegészítést szeretnék mondani. A 60. B § szerint, ha a felszámoló megadja ezeket a költségeket, ami felmerül a munkája során, azt a bíróság a végzésébe azt azért belefoglalja,

mint gyakorló felszámoló cégvezető fontosnak tartom, hogy a költségek részre figyeljünk oda élénken.

Dr. Elek Orsolya, Fővárosi Bíróság:

Mindig jönnek az ügyfelek mindenféle problémával, kérdik, lehet-e ezt, lehet-e ezt? Kérjék. Ha egy kérés beérkezik a bíróságra, arról köteles a bíróság dönteni vagy így, vagy úgy. Tehát kérjék, mi döntünk, és ha nem értenek a végzéssel egyet, akkor megfellebbezik.

Somogyi Ferenc, a FOE elnöke:

Azt gondolom, hogy akkor folytatnánk. Megkérném Dr. Hodnik Ákos osztályvezető urat, tájékoztatóját tartsa meg.

Dr. Hodnik Ákos, Nemzeti Adó- és Vámhivatal:

Egy kicsit beszélnék néhány sorban az adóhatóság és a vámhatóságnak a január 1-je óta történő fúziójáról, illetve azzal kapcsolatban kialakult munkamegosztási feladatainkról a felszámolási, végelszámolási területen. Majd aztán az általános gondjainkról, problémáinkról az adóhatóságnak a felszámolási, végelszámolási területén. Mondhatnám úgy is képletesen, a nemzetközi helyzet fokozódik, tehát a csődelszámolás, felszámolás, végelszámolás területén. A bírónő asszony kényszer-végelszámolásokat említett. Ehhez szeretnék hozzáfűzni néhány támogató gondolatot vagy véleményt. Aztán néhány olyan törekvésünkről szeretnék számot adni, amit a jövőre nézve szeretnénk elérni, olyanokról, ami véleményünk szerint kölcsönösen hasznos lenne, mind a felszámolók, mind a végelszámolók, illetve adóhatóságnak szempontjából is, leginkább az ügyek könnyebb intézésének vonatkozásában. Legvégül volt 2 kérdés hozzám intézve a FOE-n keresztül, egyes felszámolók konkrét megkeresése folytán, amely többeket is érint, előadásom során ezekre is kitérnék.

Ez év január 1-jétől összebútorozott a 2 nagy adóztatási szervezet az APEH és a VPOP és NAV néven egyesült. Ez az integrálódási folyamat azért még éveket jelent. Most elsősorban talán inkább még formális, hiszen a feladatait mind a két szervezet továbbra is végzi adott szervezeti egységek formájában. Lényegében ugyanazokat, mint amiket az integráció előtt. Ezek közül talán az első olyan kivétel van, ami esetében mondhatom úgy, hogy teljes egyesülésre került sor. Ez pont a felszámolási és a végelszámolási eljárások, illetve a csőd eljárásokban a hitelezői tevékenység, a hitelezői eljárás lefolytatása. Igazából itt nem is fúzióról beszélhetnék, mert a vám- és pénzügyőrség hitelezői követelése, amit eddig az adóhatóság 2011. január 1. előtt csak képviselte, tehát nem a saját követelése volt ez, hanem képviselt követelések. Ezek január 1.-vel, mivel már egy szervezet vagyunk, egy követeléssé változtak és az adóigazgatási kapta meg a NAV-nak ezeknek az összevont hitelezői követeléseknek az érvényesítését. Magyarán szólva az adó és a vámköveteléseket egyaránt a NAV megyei adóigazgatásai kezelik és végzik. Ezt azért mondom el, mert még vannak olyan kollégák, felszámolók, akik küldenek különböző iratokat a vám és pénzügyőrség egykori területi szerveihez, amik most már a NAV területi szervei, és őtőlük megérkeznek átvételben ezek az iratok. Ezt kellene tudatosítani magukban, hogy most már a megyei adóigazgatások illetékesek, ők járnak el. Tehát ők jelentik be az adó és vámköveteléseket, és minden egyéb hitelezői munkát is ők végeznek. Egyébiránt az integrációnak még egy fontos pontja van, amiben a két egykori adóztatási szervezet komoly összeműködést tud felmutatni, amiben nagy potenciál van. Ez a VPOP bűnügyi területen

szerezett tapasztalata, a nyomozási tevékenység során. A felszámolások, csődeljárások területén általában felmerülő probléma, hogy elég sok olyan magatartás van, amit büntetőjog szankcionál, illetve szankcionálhatna. Egy hatékonyabb fellépés volna szükséges, erről majd kicsit később beszélnek. Közös problémáinkra utalva itt a cégtetemők kapcsán.

Egy kis általános helyzetképet, néhány számot felvillantva: tavalyi évben a mi statisztikánk szerint, ami 16-17 ezer felszámolási eljárás indult. Ezeknek a felszámolásoknak most már kb. a 1/3-át kezdeményezte csak az adóhatóság. Korábban a fele volt a kezdeményezés szám. Ez folyamatosan csökken. Viszont azt tapasztaltuk, hogy mindamellet, hogy a megelőző évekhez képest nőtt a szám, ezen belül az adóhatóság kevesebbet kezdeményezett, viszont kipótoltak az általunk hiányzó kezdeményezések, külső hitelezők kezdeményezése által. Illetve nagy valószínűség szerint az említett kényszer-végelszámolások melyek átfordulnak felszámolásokba, megtöltik ezeket az eljárásszámokat. Egyébként 10 éve már folyamatosan növekvő a felszámolási eljárások száma. Utóbbi 3-4 évben stabil 15%-os növekedést tapasztalunk, mindig az előző évhez képest. Ez is elég kétségbe ejtő, de az is, hogy az újonnan alakuló cégek száma a mi statisztikánk szerint meghaladja a megszűnő cégek számát. Tehát mindamellet, hogy egyre többen kerülnek felszámolás alá, egyre több az a cég is ami a jövőben majd folyamatosan felszámolás alá kerül, és meghaladja a bejegyzett cégek számát. Ebbe talán nem is jó belegondolni. Én mindig egy olyan kavics halomhoz hasonlítom a munkáját a cégbíróságnak is, meg a mi munkánknak, s az önökének is, amiben egész nap lapátolunk, de a halom nem csökken. De azt sem látjuk, ahova lapátolunk, ott mi történt, csak lapátolunk egész nap. Elnézést a hasonlatért, de szerintem kifejező. Ez a helyzet a felszámolások területén, de a végelszámolások területe még kétségbe ejtőbb. Ezt kicsit magunknak, az adóhatóságnak is köszönhetjük, bár csak áttételesen. Az egész probléma onnan indult, hogy a cégek tevékenységének, illetve a számviteli beszámoló elkészítése, nyomon követése, a vállalkozások oldaláról történő érvényesülése ezeknek a kötelezettségeknek, nem igazán volt teljes körűen biztosított. Nem igazán volt megfelelő az erre vonatkozó jogszabályi környezet. A jogalkotó az asztalra csapott, hogy na, most már rendbe teszi a beszámoló helyzetét, és ezt elektronikusan letétbe helyezés kötelező elrendelésével határozta meg. Egyrészt megkönnyítette a formáját, másrészt viszont az egész folyamat csendőrének az adóhatóságot állította. Ennek az eredménye, hogy az adóhatóság felszólítja a beszámoló letétbe helyezésére a vállalkozást. Ha nem teszi, akkor 60 napra felfüggeszti az adószámát, majd ha ez is eredménytelenül telik el, akkor kezdeményezi a cégbíróságnál ezt a bizonyos különleges törvényességi eljárást, ami a kényszer-végelszámolás elrendeléséhez vezet. Mint végrehajtási szervezet rész, az adóhatóság sikeresen gépesítette ezt a folyamatot. Úgyhogy kéthetente húzzuk le a listából azokat az adózókat, akik ezt a bizonyos beszámoló letétbe helyezési kötelezettségüket nem látják el, vagy nem teszik meg. Ennek aztán az az eredménye, hogy például itt a Közép-magyarországi régióban, a legutolsó szám, amit hallottam, az 26.500 db szám volt, ahol a letétbe helyezés nem történt meg. Tapasztalataink szerint 30-40 %-a azoknak az ügyeknek ezen számból, ahol nem is történik meg a köteletség pótlása. A kényszer-végelszámolást tekintve, és az országot hozzácsapva, nem akarok itt riogatni, nagyon nagyszámú cégmennyiséget kell lekezelnünk, ennek az eredménye a jelenlegi kaotikus helyzet. Mindenképpen kért, javasolt és támogatott a NAV részéről a kényszer-végelszámolás szabályainak az áttekintése, egyszerűsítése. Ebben a szakma egységes, a cégbírák, a felszámoló, de az adóhatóságnak is ezt az irdatlan ügy tömeget valami módon le kell kezelnie, különben beleroppan az állomány. A számok évről évre csak nőnek. Be kell látni, hogy ez nem megoldása a dolgoknak, ez csak kényszerű, felületi kezelése. A távlatokba mutató gondolkodás, hogy hogyan lehetne ezt a kavicsalmot csökkenteni, hogy kevesebb kavics legyen. Ebben van koncepciója az adóhatóságnak is, de szerintem ez nagymértékben egyezik a felszámoló és a bírói szakma véleményével is. Nyilvánvaló, valahol a cégalapításoknál kellene gátat szabni azoknak a cégben részt vevő cégtulajdonosoknak, ügyvezetőknek, akik „nem érdemesültek” arra, hogy gazdasági társaságban a továbbiakban részt vegyenek. Most a gazdasági társaságok elkülönült jogi személyiséggel, ill. a korlátozott felelősséggel, mint joggal való visszaélés folyik jelenleg. Ez annyira tetten érhető, hogy szinte napra pontosan látjuk, hogy egy megszűnő cég tagjai már másnap ugyanazzal a tulajdonosi körrel egy új céget alapítanak, és kvázi tiszta lappal indulnak. Ez hosszabb

távon egy tarthatatlan teher lesz. Már hallom annak a teherautónak a hangját, ami egyszer csak ránk borítja a legnagyobb kavicsalmot.

Mi mit tervezünk a tömeg lekezelésére? A jogszabályi korlátok miatt nem sok lehetőségünk van. Felszámolás területén a csődtörvény 8. §-a ad egy olyan lehetőséget, az adóhatóságnak, hogy mellőzze a hitelezői igénylésének a bejelentését, olyan esetben, amikor a saját végrehajtásából kiviláglik, hogy itt semmilyen megtérülés nem lesz várható, és a regisztrációs díjra fordított összeg sem térülne meg. Ebben az a nagy probléma és nehézség, hogy már az eljárás kezdő időpontja vagy a 40 napos hitelezői igény bejelentés időtartalma alatt meg kellene azt jósolnunk, hogy az eljárásban nem lesz megtérülés. Ezt felelősen elég nehéz megnevezni. De elég erőteljes az a nyomás, amit az eljárás darabszáma jelent. Nyilvánvaló, hogy ez a szabályozás elkerülhetetlen lesz. Viszont nagyon rossz üzenet, hogy az adóhatóság egyes eljárásokból kivonul, mint hitelező. Azt önök is jól tudják, hogy kb. 73% egyszerűsített felszámolás jórésztben nincs semmilyen vagyon. Tehát a vizsgálatunk formális, vagy olyan adó megállapítást tartalmaz, amelynek a megtérülése a 0-hoz közelít, és gyakorlatilag egyenlő is vele. Mind a ketten lepapírozunk egy eljárást, és a törlésig végigvezényeljük a céget. Ennek így a kezelése erőteljes probléma.

Régóta javasoljuk a jogalkotónak a kötelező ellenőrzés helyett valami olyan ellenőrzési szisztéma meghatározását az adózás ellenőrzéséről szóló törvényben, ami nem ahhoz a tényhez köti az ellenőrzési köteleket, hogy valaki felszámolás vagy végelszámolási kötelekbe kerül. Nemzetközileg egyedülálló példát jelentünk. Nemrégiben nemzetközi adóztatási szervezetek konferenciáján vett részt az adóhatóság képviselője, és ott feltette a kérdést: és egyébként hol ellenőriznek még minden egyes megszűnő vállalkozót? De a kérdését sem igazán értették. Meglepve tapasztalták, hogy Magyarország ilyen maximalista. Álláspontunk is az, hogy ez olyan régi szabály, amikor a jogalkotó még nem azzal a számmal számolt, mint ami a mostani, hanem úgy gondolta, hogy az egy biztos dolog, ha megszűnéskor még a nyakába kap egy ellenőrzést a vállalkozó, és akkor egész létezési folyamatában szépen viseli magát, mert majd akkor lesz ellenőrzés. Most azt látjuk, hogy rajtunk és önökön kívül leginkább ezt az ellenőrzést, csak minket érdekel. Az ügyvezetőt vagy a cégvezetőt, főleg, ha korlátozott felelőssége van, akkor nem nagyon zavarja. Vagy eladja ugye a Komárom u. 31 szám alatt regnáló úrnak, ami szakmailag is egy blamázs, és demoralizáló. Nem beszélve a vállalkozói környezetről. Mert a vállalkozó már nem mer szerződést kötni, mert nem tudja, hogy a partnere délután még létezik-e, vagy már az Erdélyi József úr tulajdonába tartozik. Így nem lehet egy gazdaságot sikerrel működtetni.

A kötelező ellenőrzés helyett kockázat-kiválasztású ellenőrzési szisztémát támogatnánk, azon végelszámolásokat ellenőriznénk, ahol van megtérülés, ahol rá lehet csapni a hitelezők tulajdonosi ügyvezető felelősség érvényesítésére.

Eljutottunk a cégtemető problémáig. Véleményünk szerint egy komplett jogszabály-módosítási csomag kellene: cégjogi, büntetőjogi, gazdasági szabályok. De egymásra figyelő, egymásra hangolt módosítás volna szükséges. Ami gazdasági társaságok használatát rendeltetésszerűen engedélyezné, és akik ezzel visszaélnék, azoknak korlátozná a cégalapítását.

A felszámolók jelezték, hogy a fordított adózásnak a szabályváltozása miatt, az áfa levonási gyakorlatuk kedvezőtlen irányba változott. Javasolták a NAV kezdeményezhetné jogszabály módosítását, annak érdekében, hogy a beszámítási jogával ilyen esetekben ne élhessen. Teljes mértékben megértem, hogy önöknek ez húsba vágó, pénztárcájukat érintő körülmény, ez a változás. De az is biztos, hogy mostanában olyan jogszabály módosítási javaslatokat, ahol a költségvetésből kellene finanszírozni bármit, azt nem lehet keresztül vinni. Meg is tehetném ezt a jogszabály módosító javaslatot. Bár nem kaptunk ilyen irányú felkérést. Én azt mondom, hogy az önök csatornáján keresztül lehet lépéseket tenni, hogy lássa a jogalkotó, hogy ilyen igény van, hogy önöknek probléma az eljárásban továbbműködés. Más szemszögből sem látom, hogy a jogalkotó módosítana a szabályokon, hiszen a hitelezőt megilleti a beszámítás joga a saját követelése tekintetében. Ez ugyanolyan jogosnak tekinthető kérés, mint hogy a vállalkozók szeretnék elérni, ha

nekik nem fizették ki az elvégzett munka értékét, akkor nekik se kelljen a megfizettség feltételeit, az áfa levonást gyakorlatilag igazolniuk. Ez jogos, mert ők nem a szerződés szerinti, a partner mulasztása miatt kell, hogy tartsák a hátukat. De jelenleg a költségvetés nem olyan állapotú, hogy ezt finanszírozni tudja. Nem ezt kellene erőltetni, hanem azt kellene elérni, hogy a szerződéses partnerek fizessenek időben. Támogatni kellene, hogy a becsületes vállalkozó dolgozni tudjon, de nem úgy, hogy elismerem, hogy neki nem fizetnek, mert körbetartozás van. Ez rossz irány. A kérés jogossága érthető.

A másik probléma a megbízólevelek személyes átvételével kapcsolatos probléma. A 92. § úgy rendelkezik, hogy a megbízólevél átadásával kezdődik az ellenőrzés, ha mellőzte az adóhatóság az adózó értesítését. Az értesítéssel kezdődik az ellenőrzés. De ha az értesítést mellőzi, akkor a megbízólevél átadásával. Arra nyilván nem gondolt a jogalkotó, hogy felszámolásban, végelszámolásban ez másként van. Bizonyos esetekben, amikor nincs iratanyag, a revizornak nincs mit ellenőriznie, tehát nem tud a helyszínre kimenni, mert nem lesz ott iratanyag. Maximum a bevallásokban az előzetesen levont áfákat, iratanyag hiányában jogosulatlan áfának beállítja. Érdemi ellenőrzést nem fog tudni végezni. Önök több km-t utazva, nem is a költség, hanem a kieső idő miatt jogosan érezhetik úgy, teljesen fölöslegesen jönnek átvenni a megbízóleveleket. Még akkor is, ha mi stócban adjuk át, mondjuk 15-20-at. Egy probléma van ezzel, a törvény ezt a szót használja: átad. Ha a jogszabály azt írná, hogy postázható, akkor minden további nélkül postázható lenne. Nem egyértelmű a jogszabály abban az esetben, ha az értesítést kiküldöm, a megbízó levelet is kiküldhetem-e, vagy akkor is átadnom kell. Amennyiben egy eljárási szabályt nem tart meg a hatósági eljárásban, és itt mondjuk komoly milliokról lenne szó, s egy olyan eljárási hibát lehet találni, amire az egész megállapítás megdönthető. Példának okáért lehet azt, hogy a megbízólevélnek a kézbesítése nem történt meg szabályszerűen, és az ehhez kapcsolódó jogkövetkezmények sem álltak be.

Vannak törvényességi belső ellenőrzéseink is, melyek a jogszabálynak való megfelelést vizsgálják. Jobb előre megkérdezni, hogyan kell helyesen cselekedni, mint utólag magyarázkodni. Ezt záros határidőn belül meg is fogjuk tenni. Én nem bátorítom a bírságot. Azt gondolom, hogy a mi szakmai kapcsolatunknak parttalan viták nem tennének jót. Hosszabb távon nagyobb károknak okoznánk egymásnak.

A másik megoldási lehetőség erre a problémára, ha az egyszerűsítési eljárás szabályai szerint próbáljuk leellenőrizni azokat a felszámolásokat, ahol nincs iratanyag, és a felszámoló lenyilatkozza, hogy nincs. De azt, hogy az egyszerűsített eljárás szabályaiba bele lehet-e ezt tuszkolni, az adóhatóság ezt az ellenőrzését, ez megint olyan kérdés, amelyben egyeztetést kell lefolytatnunk. Azt be kell látni, hogy itt mind a két esetben rugalmas jogértelmezésről van szó. Az egy dolog, hogy a felszámolási terület szerint ez lehetséges-e, ha erre nem kapunk megfelelő biztatást jogi szakmai főosztályunk részéről. Van olyan igazgatóság, aki ezt a problémát már rugalmasan áthidalta. Ez elég kockázatos egy közigazgatási jogorvoslat során. Megpróbáljuk legalizálni ezt az eljárást oly módon, hogy mindkettőnk számára jó legyen. Egyelőre némi együttműködést és türelmet szeretnék kérni, és ezt a magunk részéről is próbálok viszont adni.

Dr.Süminger József, NAV Bűnügyi Főigazgatóság:

Köszönjük a tanácskozársra történő meghívást és a lehetőséget a hozzászólásra. Több olyan problémát hallhattunk az előző előadóktól, ami a bűnügyi szakterületet is érinti. Ilyen sarkalatos pont a cégtemető kérdése. Kodifikációs szempontból jelentős jogszabály módosítás várható. Megjelentek a piacon olyan személyek, akik erre szakosodtak, és úgymond packáznak a hatósággal. A cégtemetők körében 2 típust fedezhetünk fel. Az egyik a tipikusabb, hogy van egy jól szervezett kör, aki arra építi tevékenységét, hogy köztartozással, és hitelezői tartozással rendelkező cégeket magához gyűjt, és körébe tartozó személyek nevére átruház. Ez egy valós cég működtetés szándéka nélkül. Sajtóban volt pl. a Iregszemcsei ügy kategóriája. Ez csak egy hely volt, de mellette van még 12 az egész

országban, Tolna, Baranya, Somogy megye.

A másik tipikus eset az Erdélyi jelenség. A sajtóban többször megjelent, nyilatkoztak is említve mondjuk Jakity Mónikát, hogy találtak egy kiskaput, ami lehetővé teszi az ilyenfajta működést. Jogszabályi szempontból megvizsgáltuk az esetet, és több javaslatot megfogalmaztunk a jogalkotók felé, illetve megneveztük, mi az a kiskapu álláspontunk szerint. Jellemzően Kft. formájú cégek jelentek meg Erdélyi úr kezelésében. A jelenlegi szabályozási környezet nem teszi kötelezővé, hanem csak lehetőséget biztosít arra, hogyha a cégnek nem maradna ügyvezetője, a taggyűlést bármely tag összehívhatta. Erdélyi úr is arra építette tevékenységét, hogy először ő, majd 2 személy megvette ezt a céget. 30 napra vállaltak ügyvezetőséget, ez az ügyvezetői tisztség megszűnt. A változás bejegyzéstől számított 30 napon belül nem került sor felszámolói eljárás megindítására, amikor elindult, akkor a cégnek már nem volt ügyvezetője, így senki sem köteles eljárni semmiben. Ő csak jóhiszeműen mindenkinek segít. Javaslatot is tettünk arra, hogy ilyen esetben, ha nem maradna a cégnek ügyvezetője, kötelező legyen összehívni a taggyűlést. Ha ez nem történne meg 30 napon belül akkor a cégbíróság törvényességi felügyeleti eljárás keretében kellene hogy felhívja a tagokat.

Ameddig új ügyvezető megválasztására nem kerülne sor, addig a legnagyobb üzleti résszel rendelkező tag lenne kötelezett a képviselőt tisztség, kötelezettségek teljesítésére. Az egyenlő üzletrészek esetén pedig a tagok egyetemlegesen lennének kötelezettek. Ez a szabályozás beépítésre kerül. Egy ilyen szabályozás gátat szabna Erdélyi úr tevékenységére. Így már ő is felelne, akár egy felszámolói eljárásban vagy egy kapcsolódó büntetőjogi eljárásban is.

Javaslatot tettünk a cégtörvény módosítására is, a fiktív cégeladások jelenséget próbálnánk részben szabályozni. Azt a javaslatot fogalmaztuk meg, hogy az üzletrész átruházása esetén a csatolni kéne az állami hatóság által kiadott adóigazolást. A kérelemhez csatolni kellene az üzletrész átruházás időpontjában elkészített és könyvvizsgáló által hitelesített közbenső mérleget. Lényegében, ha ez nem történne meg, addig nem lehetne a cégjegyzékbe a változást bejegyezni. A változásbejegyzési kérelem benyújtását megelőző 5 évben nem került sor a letétbe és közzétételi kötelezettség teljesítésére, akkor a változás bejegyzés iránti kérelmet hiánypótlás nélkül utasítsa el a cégbíróság.

Megtörtént az állami adóhatóság és a pénzügyőrség integrációja, amely egyik indokaként az került meghatározásra, hogy a bevételeket minél teljesebb mértékben fokozni kell. Ezt az elvárást a bünyügyi szolgálat számára is ugyanúgy kötelezettség érvénnyel bír, melynél fogva figyelemmel a pénzügyőrség korábbi tapasztalataira, egy új bünyügyi koncepciót dolgoztunk ki. Központi része, hogy az elkövetőktől bűnös úton szerzett vagyont minél nagyobb mértékben el tudjuk vonni és a költségvetési bevételeket ezáltal biztosítani tudjuk.

A polgárjogi igény bejelentése és a zár alá vétel kezdeményezése nagy mértékben segítené a munkánkat, ha ezt a feljelentéssel együtt megfogalmaznák. Egyre több ilyen eljárás jelenik meg. Ezeket az eljárásokat kezelni kell. Kb. 6-7 ezer eljárás van folyamatban, aminek a felét úgymond a felszámolóktól érkező feljelentések teszik ki. Budapest, Pest megyét érinti az eljárásoknak több mint a fele.

Ha önöktől érkeznek feljelentések, joggal várnak olyan visszajelzést, hogy ezek a nyomozások mennyiben lesznek eredményesek és hatékonyak. A büntetőjogi szabályozásában is egy központi elem, hogy a felszámolás közbeni eljárásról valójában tudomást szerzett-e az érintett képviselő. A felszámolással érintett esetek közel 50 %-ban ez nem következett be. Ennél fogva nincs büntetőjogi lehetőség arra, hogy az eljárást tovább folytassuk. Van egy olyan százalékos arány is, hogy a nyomozás elrendelését követően válik nyilvánvalóvá, hogy azért nem szerzett tudomást a cég képviselője, mert a felszámolótól a tájékoztató levelet azért nem kapta meg, mert a felszámoló téves címre küldte azt, vagy pedig a címzés elégtelen volt. Ennél fogva nincs lehetőségünk, hogy tovább lépjünk ezekben az ügyekben. Ugyancsak azt tapasztaljuk, hogy a felszámolási eljárás során a felszámolók nem érvényesítik azon jogszabályi lehetőségét, hogy a bírósági végrehajtásról szóló szabályok szerint végrehajtói kézbesítés útján is eljuttassák ezeket a tájékoztató leveleket. Biztosítva

van, hogy a bíróság akár pénzbüntetéssel is sújthatja azt, aki nem tesz eleget a közreműködési kötelezettségének.

A legfőbb ügyészség nem régi döntése szerint a felszámolás a Btk 289. 3 bekezdése miatt a nyomozati hatóság illetékessége megváltozott és a cég székhelye szerint kell, hogy eljárjon. Ez majdnem 800 ügy vándorlását jelentette. Egyre inkább afelé szeretnénk elmozdulni, hogy a felszámolókat írásban hallgassuk ki tanúként. Amint ezt a legfelső vezetés is jóváhagyja, kis idő múlva lényegében csak írásban kell majd nyilatkozni.

Felmerült az egyeztetés folyamán a kényszer-végelszámolások kérdésköre. A jelenlegi jogszabályi környezetben nincs arra lehetőség, hogy emiatt felelősségre vonjuk az adott személyt. Ha nem módosulna a büntetőjogi szabályozás, a Cstv 38. szakaszában meghatározott kötelezettségek hogyan jelennek meg, miként érvényesülnek ebben a témakörben. Ha megjelenik, akkor számolni kell arra, hogy aki nem tesz eleget és bekerül a kényszer-végelszámolás kérdésköre is ebbe a körbe, akkor ez büntetőjogi felelősséget hoz magával. Ez nekünk ügyeket generál, de ugyanúgy kell eljárunk, mint a többi ügyben, függetlenül attól, hogy milyen ügyteher hárul ránk.

A legmarkánsabb kör, ahol a kényszer-végelszámolás megjelenik, az egyik terület, ahol vagy nem tesz eleget a mérlegelési beszámoló készítésének a cég vagy a székhelye ismeretlen vagy nem található. Számos olyan büntető eljárás volt, ahol olyan cég került látókörbe, ahol olyan fiktív székhely volt, ami nem is létezett. Ezeket a cégeket csak bűncselekmény elkövetésére használták.

A következő témakör, amiben egyeztettünk, a tárgykörözések elrendelése. Ez azt a kört érintette, hogyha a felszámolás alá került cég gépjármű vagyonnal rendelkezik. A cég utolsó bejegyzett képviselője nem számol el vele vagy nem adja át, ezt a járművet a kijelölt felszámolónak. Mit lehet kezdeni ezzel a lehetőséggel? A jogszabályi környezet nem ír elő kötelezettséget, csak lehetőséget, hogy tárgyi idézést rendeljünk el ezen járművekre. A körözés irányító a rendőrhatalóság és nem mi. Így a rendőr hatóságon múlik, hogy mit csinál ezzel a járművel. Függetlenül attól, hogy a gépjármű forgalomból való kivonását kezdeményezi az adott felszámoló. E körben is folynak egyeztetések a rendőr hatóságokkal. Azt az ígéretet tettük az elnök úrnak, amennyiben ilyen igény érkezik az adott büntető eljárásban a felszámolótól, mi pozitív mérleggel fogjuk ezt megvizsgálni. Amennyiben a jogszabályi háttér engedi, a bizonyítékok ezt alátámasztják, akkor el fogjuk rendelni a tárgykörözést.

Ha nem veszi át a felszámolói tájékoztató levelet az adott személy, akinek ez megküldésre kerül, akkor nem csak azt vizsgáljuk az eljárás során a tudomásra jutás tekintetében, hogy kizárólag ezt a levelet átvette-e, hanem az eljárás során bármi olyan cégbírósi levelet, döntést, ügyiratot átvett-e, amely alapján bármilyen tudomása lehetett-e, hogy ellene eljárás indult vagy van folyamatban, hiszen a tudomáshoz szerzéshez ez is elég. Ezekben az esetekben nem szüntetjük meg az eljárást.

Gazdasági adatszolgáltatás elmulasztása is felmerül bizonyos esetekben, s erről a felszámoló nem kap tájékoztatást, mint feljelentő. Nem teszi lehetővé ugyan, hogy a felszámolót tájékoztassuk arról, hogy gazdasági adatszolgáltatás elmulasztása miatt feljelentéssel éltünk az illetékes rendőr hatósághoz az esetben, ha meg kellett szüntetni az eljárást, a határozat indoklásában erre vonatkozó utalást tehetünk, ezt a határozatot, pedig meg kell küldeni a feljelentőnek. Ebből látszik, milyen intézkedéseket fogantatosítottuk.

A számvitel rendje megsértése miatt szoktuk feljelenteni a cégvezetőket, ebben van egy olyan tényállás, mely nem a felszámoláshoz kötött, és ez pont a beszámoló letétbe helyezésének elmulasztása. Ha elindul egy kényszer-végelszámolás arra hivatkozással, hogy a cég a beszámolót nem helyezte letétbe, automatikusan el kellene valamilyen módon induljon mondjuk a NAV-on belül a kommunikációnak és ezzel együtt a nyomozati eljárásnak. Legalább akkor az a rész ki lenne a dolognak löve, amikor azért indul valamilyen eljárás, mert nem tette letétbe a mérleget, vagy

pedig ez ürügy lehet arra, hogy megkeressük azokat az elkövetőket, akik szándékosan nem akarnak tudomást szerezni a felszámolás elrendelésének tényéről.

Én úgy ítélem meg, akár a pénzügyőrség bűnügyi szolgálata, ill. a NAV bűnügyi szolgálata kiemelt hangsúlyt fektet a gazdasági bűnözők visszaszorítására.

Szabó Zsolt, Felszámoló-Reorg Zrt.

Számtalan eset van, hogy megszüntetik az eljárásokat. Nekem ilyen indokkal szüntettek meg eljárást, hogy átvette az ügyvezető felesége a levelet, és azt nyilatkozta, hogy letette az asztal sarkára a reklámanyaggal együtt a levelet, nem tudom mi lett vele, nem tudom, látta-e a férjem. Ennyi volt az indoklás. Én úgy gondolom a felszámoló cég nem eljárási hatóság. Nincs előállítási joga. Ha én elmegyek tanúként, akkor megkérdezik, megkerestem-e a gépkocsit, kimentem a helyszínre, a székhelyre. Nem tudok én semmit csinálni a székhelyen. De sokkal hathatósabb az intézkedés, ha önök előállítják a képviselőt, s felszólítják, hogy tegyen eleget a felszólításnak.

Kárpáti Péter, Concur Kft.

A legfőbb ügyészség állásfoglalása, melyre ön utalt, hozzánk is megérkezett, főleg az Erdélyi ügy kapcsán. Ez az intézkedés, felfogás tökéletesen téves. Az szerepel benne, hogy a felszámoló az adós cég székhelyén végzi a munkáját. Az adós cégnek az esetek 90%-ban nincs székhelye vagy pedig megszűnt. Az illetékességi szabály teljesen tönkre teszi, ellehetetleníti a felszámoló munkáját, mert azt jelenti, hogy az adós irat és vagyonátadási kötelezettségét a székhelyen kell teljesítenie. Pl. nekem mondjuk Vas megyébe kell lemenni azért, hogy az adós 3 szál papírt átadjon, és olyan nincs, hogy egyszerre átad mindent. Többnyire 5-6 alkalommal adják át az iratokat. A felszámolóknak ezzel a jogértelmezéssel ötször-hatszor kellene lemennie a Vas megyébe, hogy ott az ügyvezetőtől át tudja venni az iratokat. Ezen kérdéskörben a Legfelsőbb Bíróságnak is van valamilyen döntése, ez a döntés a szakma joggyakorlati ismeretének teljes hiányára utal. Amint a Gál tanácselnök asszony mondott, hogy a felszámolás alatti cégnek székhellyel kell, hogy rendelkezzen. De ki fogja megfizetni a székhely költségeit? Egyszer megpróbáltuk elszámolni a felszámoló által szolgáltatott székhely költségeit, és ezt a bíró elutasította. Hogy kell lenni székhelynek, ha pl Vas megyében van a cég. Én nem is létesíthetek székhelyet, mert mint tudjuk a státusz perekben fennmarad a taggyűléseknek a döntési jogosultsága. Tehát én nem létesíthetek székhelyet. Így a dolog megoldhatatlan.

Dr. Gál Judit, Fővárosi ítéletőzta:

A bíróság nem jogalkotó, hanem jogalkalmazó. Nem mondhatom azt, hogy a cégtörvényt nem alkalmazzuk. Sem a Cstv se a Ctv.ben nincs olyan szabály, ha felszámolásba kerül egy cég, akkor többé nem kell székhelyének lenni. Így mi nem mondhatjuk azt, hogy ne legyen. Abban az esetben, ha ilyen problémával szembesülünk, ilyen ügy kerül elénk, nem tudunk más döntést hozni. Viszont a jogalkotásba mindenképpen bele kell tenni olyan részt, mely ezt feloldja.

Dr. Süminger József, NAV Bűnügyi Főigazgatóság:

Az első kérdésre rátérve ezen témakörben többször is beszéltünk az ügyészséggel, megkérdeztük, hogy a büntetőjogi keretek jegyében kiterjeszthetjük-e tevékenységünket. Hiszen, a vonatkozó szabályok szerint, a nyomozás ura az ügyész.

Amennyiben önök úgy ítélik meg, hogy nem értenek egyet a döntéssel, jogorvoslattal ugyancsak élhetnek. Azt pedig az ügyészség fogja elbírálni. Jelenleg ez a jogszabályi környezet.

Somogyi Ferenc, a FOE elnöke:

Köszönjük, hogy meghívott előadóink elvállalták az előadást. Az látszik, hogy a törvényalkotás hiányosságai nagyon nehéz az eljárások során pótolni. Azt tudom elmondani, hogy mindkét hatósággal és a bírósággal is a FOE elnökség folyamatos konzultációt folytat.

Az írásos vallomás és a gépjárművek körözése érdekében már tudtunk előbbre lépni. Kérem a felszámoló szervezeteket, hogy mindent olyan döntést, amelyről úgy ítélik meg, hogy érdemes foglalkoznunk, azt küldjék meg számunkra, azt a szakma egészének közreadjuk.

Nagyon nehéz a gyakorlatot megváltoztatni. A következő hónapban is hármass egyeztetést szervezünk a NAV felszámolási részlegei, a bűnügy hatóság és a FOE részvételével.

Magyarországon 1989 elejétől, a Gt. hatályba lépésétől napjainkig több mint 1 millió céget alapítottak meg, amiből ma is működik 576.000, hatósági eljárás alatt van 64.000 és több mint 400.000 már megszűnt. Ez azt jelenti, hogy Magyarországon alapított cégek 44 %-a már megszűnt.

A felszámolók elektronikus kijelölésével kapcsolatban egy kérdés: a kijelölésekről az OITH-tól érdemi statisztikát nem kapunk, mint FOE. Tagszervezetként esetleg kaphatnak tájékoztatást. A jogerős kijelölésekről áll rendelkezésünkre statisztika. A legnagyobb probléma, hogy egy kalap alá veszik a kijelöléseknél a végelszámolásokat és a felszámolásokat.

Az OIT elutasította a FOE-nak azt a kérését, hogy a rendszer működését, adatait a honlapra feltehessük. A felszámoló szervezetek kérhetnek tájékoztatást, nem tudom feltenni a honlapra, mert nem kapjuk meg az adatokat. Az Ítéltáblák körzeteiben rendezett Regionális Szakmai Tanácskozások ezennel befejeződtek.

Köszönjük az előadóknak a részvételt, az igen értékes előadásokat, az igen hasznos válaszokat a konzultációs kérdésekre, a felszámoló kollégáknak a mindenütt aktív közreműködést, kérdések feltételét. Számos problémánkra kaptunk feleletet, választ, elfogadhatót, sajnos olykor a szakma tekintetében elfogadhatatlant. Mindannyiunk nevében záró gondolatként annyit mondunk: folytatjuk és reméljük, előbb-utóbb lesz új Csődtörvény, annak keretében pedig Fizetéseképtelenségi, Szakértői Kamara is lesz végre valahára.

Jó egészséget és jó munkát kívánok mindenkinek!

Budapest, 2011.05.05.